

Dosarul nr. 2ra-1448/2022
2-19090907-01-2ra-07102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Ciubotaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Pruteanu, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Galina Mihalceanu,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vlad
Ghilenschi împotriva Galinei Mihalceanu, intervenient accesoriu Daniela
Ghilenschi privind încasarea datoriei,
împotriva deciziei din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 09 aprilie 2019, Vlad Ghilenschi a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva Galinei Mihalceanu, intervenient accesoriu Daniela Ghilenschi, cu
privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 11 noiembrie 2016, Vlad Ghilenschi
împreună cu intervenientul accesoriu Daniela Mihalceanu (Ghilenschi) au
împrumutat Galinei Mihalceanu, care este mama intervenientului accesoriu, suma
de 6 500 de euro pe un termen de 24 de luni, adică până la 11 noiembrie 2018.
Dovada acordării împrumutului se justifică prin recipisa în original datată cu 11
noiembrie 2016, întocmită personal de Galina Mihalceanu. Ulterior, la data de 10
noiembrie 2017 Ghilenschi Vlad împreună cu Mihalceanu Daniela, au încheiat
căsătoria în orașul Nurnberg, Germania, fapt confirmat prin certificatul de
căsătorie german anexat la cererea de chemare în judecată. În urma căsătoriei,
Daniela Mihalceanu a preluat familia soțului - Ghilenschi.

A relatat că, la finele anului 2018 relațiile între Vlad Ghilenschi și Daniela
Ghilenschi s-au înrăutățit considerabil, au avut loc certuri și neînțelegeri, inclusiv
și din cauza că după data de 11 noiembrie 2018 reclamantul solicita de la Galina
Mihalceanu restituirea a ½ din împrumutul acordat de 6 500 de euro și anume a
sumei de 3 250 de euro. Toate discuțiile amiabile atât cu Galina Mihalceanu, cât și
cu fiica ei Daniela Ghilenschi privind restituirea datoriei nu s-au soldat cu succes,
fapt care l-a determinat să se adreseze cu acțiune doar cu privire la încasarea sumei
de 3 250 de euro.

A declarat reclamantul că a mai solicitat încasarea de la Galina Mihalceanu a

dobânzii de întârziere pentru perioada 12 noiembrie 2018 – 04 aprilie 2019 în sumă de 197,35 de euro. Totodată a invocat că, pentru traducerea în limba română a certificatului de căsătorie german și autentificarea traducerii la notar a achitat 150 de lei, pentru obținerea informației de la Agenția Servicii Publice privind adresa de domiciliu a Galinei Mihalceanu și achitarea comisionului bancar a achitat în total suma de 191,20 de lei, pentru transmiterea bonului de plată a serviciilor juridice pentru semnare de către avocatul Vitalie Postolache către Ghilenschi Vlad, din Republica Moldova în Germania, au fost achitate servicii poștale în sumă de 53,50 de lei și pentru perfectarea procurii pe numele avocatului Vitalie Postolache la consulatul Republicii Moldova la Frankfurt pe Main, Germania, a achitat suma de 40 de euro.

A notat reclamantul că, toate cheltuielile indicate mai sus sunt probate prin acte justificative și sunt cheltuieli necesare suportate pentru perfectarea calitativă a cererii de chemare în judecată, acumularea probelor necesare și apărarea drepturilor sale în instanța de judecată. În vederea apărării drepturilor sale în instanța de judecată, a fost nevoit să încheie contractul de asistență juridică nr. 1 din 14 noiembrie 2018 cu avocatul Vitalie Postolache.

A solicitat reclamantul încasarea de la Galina Mihalceanu a datoriei în sumă de 3 250 de euro, a dobânzii de întârziere pentru perioada 12 noiembrie 2018 – 04 aprilie 2019 în sumă de 197,35 de euro, a taxei de stat în sumă de 2 024 de lei, a cheltuielilor pentru traducerea certificatului de căsătorie în limba română în sumă de 150 de lei, a cheltuielilor pentru obținerea informației de la Agenția Servicii Publice în sumă de 191,20 de lei, a cheltuielilor pentru expedierea bonului de plată pentru servicii juridice pentru semnare în Germania în sumă de 53,50 de lei, a cheltuielilor pentru perfectarea procurii pe numele avocatului Vitalie Postolache în sumă de 40 de euro, achitați în lei MDL conform cursului oficial al Băncii Naționale și a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 10 000 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul a înaintat mai multe cereri de concretizare și în final a solicitat, încasarea de la Galina Mihalceanu în folosul său a datoriei în sumă de 3 250 de euro, a dobânzii de întârziere pentru perioada 12 noiembrie 2018 – 17 mai 2021 în sumă de 1 155,18 de euro, a taxei de stat în sumă de 2 594,13 de lei, a cheltuielilor pentru traducerea certificatului de căsătorie în limba română în sumă de 150 de lei, a cheltuielilor pentru obținerea informației de la Agenția Servicii Publice în sumă de 191,20 de lei, a cheltuielilor pentru expedierea bonului de plată pentru servicii juridice pentru semnare în Germania în sumă de 53,50 de lei, a cheltuielilor pentru perfectarea procurii pe numele avocatului Vitalie Postolache în sumă de 40 de euro, a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 10 000 de lei, a sumei de 50 de lei pentru obținerea informației de la Poliția de Frontieră, a sumei de 55,25 de lei pentru cheltuieli de transport și a sumei de 7,15 de lei pentru cheltuieli de servicii poștale.

Prin hotărârea din 08 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vlad Ghilenschi împotriva Galinei Mihalceanu, intervenient accesoriu Daniela Ghilenschi cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor judiciare.

În motivarea soluției sale instanța de judecată a invocat că, potrivit actelor anexate la materialele cauzei rezultă că, din momentul semnării recipisei și pînă la depunerea acțiunii de către reclamant, pîrîta a achitat/transferat pe numele soției

reclamantului - Daniela Ghilenschi (Mihalceanu) suma de 6 785 de euro. Astfel, consideră că datoria de 3 250 de euro a fost restituită, din care motiv sa ajuns la concluzia de a respinge acțiunea.

De asemenea, a mai indicat instanța de fond că, potrivit extraselor eliberate de către băncile comerciale care au fost efectuate transferuri bănești pe numele Daniela Ghilenschi (Mihalceanu), denotă că, Galina Mihalceanu împreună cu soțul acesteia Pavel Mihalceanu au transferat datoria împrumutată în sumă de 6 785 de euro, prin urmare, reclamantul nu a făcut dovada că aceste sume bănești au fost transferate cu alt scop pe numele soției sale Daniela Ghilenschi (Mihalceanu).

La 24 iunie 2022, Vlad Ghilenschi, reprezentat de avocatul Vitalie Postolache, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 08 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel depusă de Vlad Ghilenschi, reprezentat de avocatul Vitalie Postolache.

S-a casat integral hotărârea din 08 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a adoptat o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de Ghilenschi Vlad, a fost admisă integral.

S-a încasează de la Galina Mihalceanu în beneficiul lui Vlad Ghilenschi datoria în sumă de 3 250 de euro, dobânda de întârziere în sumă de 1 445,46 de euro și cheltuielile de judecată în sumă de 40 de euro, convertiți în valută națională la momentul executării hotărârii.

S-a încasat de la Galina Mihalceanu în beneficiul lui Vlad Ghilenschi cheltuielile de judecată suportate, constituite din taxa de stat în instanța de fond și apel în sumă de 4 776,76 de lei, alte cheltuieli de judecată în sumă de 507,10 de lei și cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 17 000 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, deși la materialele dosarului au fost anexate înscrisuri privind transferul unor sume bănești de către Galina Mihalceanu pe numele Danielei Mihalceanu, acestea nu dovedesc indubitabil faptul restituirii împrumutului contractat în baza recipisei din 11 noiembrie 2016 către Ghilenschi Vlad. Așa cum rezultă din înscrisurile anexate, transferurile bănești au fost efectuate de către Galina Mihalceanu exclusiv pe numele fiicei sale, Mihalceanu Daniela, iar scopul transmiterii banilor nu a fost expres determinat or, destinația sumelor indicate nu este cunoscută.

De asemenea a mai indicat că, din extrasele bancare prezentate s-a constatat că, și anterior întocmirii recipisei din 11 noiembrie 2016, părinții intervenientului accesoriu Daniela Mihalceanu, Pavel Mihalceanu și Galina Mihalceanu obișnuiau să transmită sume bănești din străinătate pe numele fiicei sale Daniela Mihalceanu, ceea ce indică asupra faptului că remitențele de bani erau expediate în diverse scopuri.

Totodată, la materialele cauzei au fost anexate și extrasele privind plățile efectuate în scopul stingerii unui împrumut contractat la OCN „Prime Capital” SRL de către Galina Mihalceanu la 29 mai 2013, ceea ce denotă existența mai multor obligații de plată a pârâtei Galina Mihalceanu.

A menționat Curtea de Apel Chișinău că, argumentele Galinei Mihalceanu privind restituirea integrală a împrumutului contractat în temeiul recipisei din 11 noiembrie 2016 sunt lipsite de suport probator or, circumstanțele descrise supra nu

confirmă cu certitudine faptul transmiterii banilor de către Galina Mihalceanu în scopul stingerii datoriei asumate în baza recipisei enunțate și nu demonstrează primirea banilor respectivi de către Vlad Ghilenschi de la Galina Mihalceanu în contul stingerii datoriei. Consideră că, instanța de fond în mod arbitrar a stabilit netemeinicia pretențiilor înaintate de către Vlad Ghilenschi împotriva Galinei Mihalceanu.

La 30 august 2022, Galina Mihalceanu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 24 mai 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A relatat recurenta că din argumentele instanței de apel se deduce faptul că odată ce debitorul nu a indicat în transferuri destinația plății, atunci datoria nu poate fi considerată stinsă. Iar, odată ce debitorul are și alte obligații față de alte persoane juridice și sau fizice, atunci s-ar prezuma că sumele de bani care au fost transferate nemijlocit creditorului din contractul de împrumut (recipisa) și recunoscute de acesta ca fiind pentru achitarea împrumutului, nu pot fi atribuite drept achitate potrivit recipisei. Consideră că aceste argumente ar forma o practică judiciară vicioasă, pentru că pe viitor alți creditori vor putea să solicite repetat achitarea sumelor dacă în transferurile bancare nu sunt indicate destinația plății.

A invocat că, toate argumentele instanței de apel nu oferă o certitudine, iar o hotărâre de judecată nu poate fi emisă în bază presupunerilor, ori instanța de apel doar presupune că transferurile bănești au alt scop decât cel al achitării datoriei, în ciuda faptului că al doilea creditor a confirmat că transferurile au fost pentru achitarea împrumutului.

Menționează, Galina Mihalceanu că odată ce a achitat datoria, intervin efectele art. 642 din Codul civil, adică raportul juridic dintre Galina Mihalceanu și Vlad Ghilenschi încetează, iar toate penalitățile, dobânzile, cheltuielile survenite, nu trebuie să le achite, deoarece și-a onorat obligațiile anterior înaintării cererii de chemare în judecată.

La 07 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților copia cererii de recurs depusă de Galina Mihalceanu, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 71, vol. 2).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 24 mai 2022, decizia motivată a fost expediată participanților la proces, la data de 14 iulie 2022. (f.d. 52).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Galina Mihalceanu, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 30 august 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după

parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apela apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor

respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Galina Mihalceanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Galina Mihalceanu.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh